

Отже, у контексті складної економічної ситуації, спричиненої глобальною рецесією, пандемією та збройною агресією, важливість інноваційного підходу до управління конкурентними перевагами стає безперечною, адже такий підхід є ключовим для успішного виходу з кризових ситуацій та забезпечення сталого розвитку економіки. Спроможність підприємств швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі та стратегічно використовувати свої переваги стає критичною для подолання викликів і забезпечення стійкості у складних умовах.

Список використаних джерел:

1. *Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2022–2024 роки.* URL <http://surl.li/svqng>
2. *PrognozEkonomichnogoISotsialnogoRozvitkuUkraini* (дата звернення 11.04.2024).
3. Труніна І.М. *Забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів підприємницької діяльності.* Монографія. Харків: Точка, 2013. С. 436.
4. *Porter M. Competitive Advantage, Free Press, New York, 1985.*

УДК 37(477):[502:004:316.774]:316.422.4

Горохова Л.П.,
Директор української асоціації з розвитку
менеджменту та бізнес-освіти

ТРЕНДИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЕКОЛОГО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОГРЕСУ

В умовах активного розвитку інформаційного суспільства та відповідної моделі економіки, змін в глобальному баченні інтелектуального та соціокультурного, екологічного та інформаційного прогресу свого визнання отримують тренди розвитку освітнього простору України, що повинні не просто стимулювати позитивні згущення, а ще й прискорювати відбудову нашої країни за найкращими світовими стандартами. Дослідження та розв'язання таких складних питань ще посилюється світовими та національними проблемами насклад: екологічне забруднення та низька відповідальність бізнесу за збереження природи; мілітаристичні наслідки знищення природних ареалів; кліматична криза та глобальні

зміни в стійкому відтворенні агросектору, що потребує управлінського впливу та розуміння векторів руху національних господарських систем. Така проблематика потребує оновлення знань в масштабах усього світу, стрімкого руху до суспільного прогресу на основі цільових освітніх технологій, врахування трендів світової економіки та змін соціокультурного характеру, збереження та відтворення природного середовища.

Накопичені людством наукові знання стрімко змінюють сучасність, формують майбутню картину світу в напрямках: накопичення актуалізованих теорією та практикою знань, що забезпечують перехід до моделі управління знаннями в макро-, мезо- та мікромасштабах економічних трансформацій; самостійності та креативності у формуванні новітніх трендів, перспектив, розвитку, сценаріїв подій та станів великих корпорацій та регіонів, бізнесів та закладів освіти; залучення нових форматів соціальних та професійних комунікацій, їхнього урізноманітнення та відповідності потребам людини; формування новітніх стандартів інформаційної культури з елементами прозорості, суспільної контрольованості; накопичення інформаційних ресурсів у великих обсягах, на інтегрованих платформах з подальшою моделлю управління знаннями, покращенням залучення інформаційних ресурсів; цільового формування моделі національної економіки на платформах інформаційних ресурсів, управління знаннями та проєктів розвитку освітнього простору; гуманістичності в людській діяльності, поступового переходу на людиноцентричність у процесах відтворення життєдіяльності; пріоритетності екологічного прогресу як обов'язкової умови суспільного прогресу [1].

Головними трендами та одночасно пріоритетами в наші часи постають: відповідність до руху інформаційного прогресу, його комплексному врахуванні досягнень науки та практики в процес та процедури навчання; системне залучення AI-технологій та поширені інформаційно-інноваційної креативності освіти; нове бачення екологічної безпеки, як умови виживання людства.

Такий рух стрімко змінює світовий освітній простір, переформатовує національні вектори стратегічних та тактичних планів влади, університетів, науково-дослідних інституцій. Інформаційних та інтелектуальних технологій, цільових освітніх продуктів з'являтиметься дедалі більше, але вони повинні не просто

змінювати методичне та технологічне забезпечення процесу навчання, а ще й бути відповідними до відображення поступового переходу людства до моделі управління знаннями, екологічної відповідальності населення нашої планети, як умови майбутнього соціального та культурного прогресу.

Свого визнання та поширення отримують новітні педагогічні практики що потребують свого розширення та тлумачення в напрямках:

цільового наголосу на вивчення, адаптування світового досвіду професійного та соціокультурного спрямування;

переходу від розуміння браку знань до надлишковості інформації, її неактуалізованого зростання (невідповідного до потреб самої освітньої системи);

зацікавленості в відносинах довіри та співпраці в парадигмі відносин «освітяни-науковці-влада-бізнес» з метою розширення меж дуальної освіти, комерціалізації знань та інноваційних продуктів;

збереження ментального та психічного здоров'я нації, благополуччя учнів та освітян, як елементу збереження соціального та інтелектуального потенціалу нації;

пріоритетності інновацій в системному наданні знань, поширення технологій інноваційного проектування, як реального джерела зростання економіки;

Перелічені тренди в такому трактуванні не є вичерпними, ця тема дуже широка, має свої межі та підходи до розширення, або звуження (залежно від мети, завдань дослідження), її обговорення має велике значення для майбутнього українського суспільства. Стимулювання прогресивного розвитку освітнього простору нашої країни забезпечить появу та реалізацію потенціалу змін, який повинен відповідати національним інтересам збереження та відтворення освітнього простору.

Список використаних джерел:

І.Фінагіна О.В., Бітюк І. М., Матвієнко О. Д., Гудима Д. М. Принципи розвитку українського освітнього простору в умовах інформаційної економіки: креативні підходи та європейський досвід. Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. 2022. Випуск 65. С.16-24.